

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 2Nt/24/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113011007
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ondrejová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2013:4113011007.1

Uznesenie

Okresný súd Nitra v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Ondrejovej a prísediacich Angely Markovej a Marty Valachovej, v trestnej veci odsúdeného O. P. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona, o návrhu na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí dňa 16.decembra 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného O. P., narodeného XX.XX.XXXX v B., trvale bytom W., X. XXXX/XX, toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou zo dňa 16.08.2013, doručeného na Okresný súd Nitra dňa 22.08.2013, na povolenie obnovy konania v právoplatne skončenej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 4T/93/2011, právoplatnej v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 3To/56/2012 zo dňa 11.09.2012, z a m i e t a, pretože súd nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený O. P. (ďalej len „odsúdený“) podal prostredníctvom svojho zvoleného zástupcu dňa 22.08.2013 na Okresný súd Nitra návrh na povolenie obnovy konania v právoplatne skončenej trestnej veci, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 4T 93/2011. Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T 93/2012 zo dňa 27.02.2012, právoplatným v spojení s Uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3To/56/2012 zo dňa 11.09.2012 bol odsúdený uznaný vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona. Zároveň bol odsúdenému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 18 (osemnásť) mesiacov. Citovaným rozsudkom bol zároveň zrušený výrok o treste uložený Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 1T 24/2011 zo dňa 07.03.2011, právoplatný dňa 07.03.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Návrh na obnovu konania odôvodnil odsúdený použitím asperačnej zásady uvedenej v § 41 odsek 2 Trestného zákona pri ukladaní trestu, v súvislosti s ktorou Ústavný súd Slovenskej republiky vyhlásil nález č.k. PL. ÚS 106/2011-85 z 28. novembra 2012 o neústavnosti časti asperačnej zásady. Odsúdený poukázal na to, že v súvislosti s vydaním citovaného nálezu je jeho trest neprimerane prísny, pretože ak by nebolo v jeho prípade aplikované ustanovenie § 41 odsek 2 Trestného zákona pri ukladaní trestu, mohol byť odsúdenému pri mimoriadnom znížení trestu, vzhľadom na osobu páchatel'a, uložený trest pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu, teda miernejší ako 4 roky.

Odsúdený sa na verenom zasadnutí dňa 16.12.2013 sa pridrižoval všetkého, čo jeho obhajca uviedol v návrhu na povolenie obnovy konania a nechcel ho žiadnym spôsobom doplniť.

Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí uviedol, že zotráva na písomne podanom návrhu a nechcel ho žiadnym spôsobom doplniť. Obhajca navrhoval vyhovieť návrhu odsúdeného a povoliť obnovu konanie a zrušiť napadnutý Rozsudok Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T 93/2011 zo dňa 11.09.2012 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 3To/56/2012 vo výroku o treste pričom sa odvolával na nález Ústavného súdu, pretože táto skutočnosť nebola súdu pri rozhodovaní skôr známa.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra na verejnom zasadnutí navrhoval návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietnuť.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Okresný súd Nitra po preštudovaní spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T 93/2011, zabezpečených listinných dôkazov, ako aj samotného návrhu odsúdeného, po vyjadrení procesných strán na verejnom zasadnutí skúmal, či sú v danom prípade splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania v súlade s ustanovením § 394 Trestného poriadku.

Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu skôr známe. Z hľadiska splnenia podmienok obnovy konania nie je rozhodujúce či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú vedel v pôvodnom konaní navrhovateľ, ale je rozhodujúce či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli známe súdu (R 10/1976). Pre povolenie obnovy konania je okrem podania návrhu oprávnenou osobou potrebné splniť súčasne aj dve podmienky a to, že musí ísť o skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme a tieto skutočnosti samy o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi musia viesť k inému rozhodnutiu, než ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T 93/2012 zo dňa 27.02.2012 právoplatným v spojení s Uznesením Krajského súdu v Nitre 3To/56/2012 zo dňa 11.09.2012, bol odsúdený uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 18 mesiacov, pri súčasnom zrušení trestu uloženého rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T 24/2011 právoplatného dňa 07.03.2011 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Pri ukladaní trestu súd konštatoval, že zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, následne použil ustanovenia § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, ukladal súhrnný trest podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona a aplikoval zásadu uvedenú v § 41 odsek 2 Trestného zákona.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že súd pri rozhodovaní o treste vychádzal pri ukladaní trestu zo základných zásad pre ukládanie trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona a okrem úpravy trestnej sadzby v súlade s § 41 odsek 2 Trestného zákona, použil súd aj ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu v zmysle § 39 Trestného zákona, konštatujúc tak neprimeranosť vypočítanej trestnej sadzby s ohľadom na pomery páchatel'a a okolnosti prípadu (§ 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona) a uložil Branislavovi Dunkovi súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky. Pri ukladaní trestu súd vychádzal zo základnej sadzby určenej zákonom podľa právnej

kvalifikácie vo výmere 4 až 10 rokov, po úprave tejto trestnej sadzby podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona vypočítal súd trestnú sadzbu v rozmedzí 7 rokov 4 mesiace až 10 rokov 8 mesiacov za použitia § 41 odsek 2 Trestného zákona a trest mal ukladať nad takto vypočítanou dolnou hranicou trestnej sadzby teda nad 7 rokov 4 mesiace, ale súd pri ukladaní trestu odsúdenému aplikoval zmiernovacie ustanovenie podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona a uložil odsúdenému trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, teda pod dolnou hranicou upravenej trestnej sadzby.

Podľa článku 125 Ústavy Slovenskej republiky

(1) Ústavný súd rozhoduje o súlade

a) zákonov s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom,

b) nariadení vlády, všeobecne záväzných právnych predpisov ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy s ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, a so zákonmi,

c) všeobecne záväzných nariadení podľa čl. 68 s ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami, s ktorými vyslovila súhlas Národná rada Slovenskej republiky a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, a so zákonmi, ak o nich nerozhoduje iný súd,

d) všeobecne záväzných právnych predpisov miestnych orgánov štátnej správy a všeobecne záväzných nariadení orgánov územnej samosprávy podľa čl. 71 ods. 2 s ústavou, s ústavnými zákonmi, s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom, so zákonmi, s nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy, ak o nich nerozhoduje iný súd.

(2) Ak ústavný súd prijme návrh na konanie podľa odseku 1, môže pozastaviť účinnosť napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení, ak ich ďalšie uplatňovanie môže ohroziť základné práva a slobody, ak hrozí značná hospodárska škoda alebo iný vážny nenapraviteľný následok.

(3) Ak ústavný súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi právnymi predpismi uvedenými v odseku 1 je nesúlady, strácajú príslušné predpisy, ich časti, prípadne niektoré ich ustanovenia účinnosť. Orgány, ktoré tieto právne predpisy vydali, sú povinné do šiestich mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia ústavného súdu uviesť ich do súladu s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom, a ak ide o predpisy uvedené v odseku 1 písm. b) a c), aj s inými zákonmi, a ak ide o predpisy uvedené v odseku 1 písm. d), aj s nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak neurobia, také predpisy, ich časti alebo ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia.

(4) Ústavný súd nerozhoduje o súlade návrhu zákona alebo návrhu iného všeobecne záväzného právneho predpisu s ústavou, s medzinárodnou zmluvou, ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo s ústavným zákonom.

(5) Platnosť rozhodnutia o pozastavení účinnosti napadnutých právnych predpisov, ich častí, prípadne niektorých ich ustanovení zaniká vyhlásením rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej, ak rozhodnutie o pozastavení účinnosti napadnutého právneho predpisu ústavný súd už predtým nezrušil, pretože pominuli dôvody, pre ktoré bolo prijaté.

(6) Rozhodnutie ústavného súdu vydané podľa odsekov 1, 2 a 5 sa vyhlasuje spôsobom ustanoveným na vyhlasovanie zákonov. Právoplatné rozhodnutie ústavného súdu je všeobecne záväzné.

Podľa § 41b/ ods. 1 zákona číslo 38/1993 Z. z. v znení neskorších prepisov o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa čl. 125 Ústavy, rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL.US 106/2011-85 z 28.11.2012, ktorý bol publikovaný v Zbierke zákonov dňa 21.12.2012 v § 41 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon

v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

V konaní o povolenie obnovy konania sa súd obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v § 394 odsek 1 Trestného poriadku. Skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, alebo ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci a ktorá nebola predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa obnova týka. Nové skutočnosti v konaní o povolení obnovy konania treba zvyčajne preukazovať novými dôkazmi. Za takúto skutočnosť možno považovať aj nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012 sp. zn. PL ÚS 106/2011, na ktorý poukazoval odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania, t.j. ide o novú skutočnosť súdu skôr neznámu v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku, a preto odôvodňuje konanie o návrhu na povolenie obnovy konania (naplnenie prvej podmienky k povoleniu obnovy konania). Na povolenie obnovy konania je však tiež potrebné zistiť, či v dôsledku straty účinnosti § 41 odsek 2 Trestného zákona, prvá veta, časť za bodkočiarkou, bol pôvodne uložený trest aj v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa, alebo či uložený druh trestu je v zrejmom rozpore s účelom trestu (druhá podmienka k povoleniu obnovy konania). V prípade splnenia oboch týchto zákonom uvedených podmienok existuje predpoklad, že súd návrhu na povolenie obnovy konania vyhovie.

Súd po vykonaní dokazovania konštatoval, že návrh na povolenie obnovy konania bol podaný v právoplatne skončenej trestnej veci a vyšla najavo aj nová skutočnosť (nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012), ktorá by mohla byť dôvodom pre povolenie obnovy konania. V prípade odsúdeného však podľa názoru súdu absentuje splnenie druhej podmienky, že by uložený trest bol zároveň v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchateľa a v zrejmom rozpore s účelom trestu. Pokiaľ súd zvažoval primeranosť uloženého súhrnného trestu u odsúdeného, bolo zrejmé, že rozhodnutie Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T 93/2012 právoplatné v spojení s Uznesením Krajského súdu v Nitre 3To/56/2012 zo dňa 11.09.2012 o treste zohľadňovalo aktuálnu potrebu generálnej a individuálnej prevencie. Takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky bol z hľadiska súdu trestom primeraným za zbiehajúcu trestnú činnosť odsúdeného. V tejto súvislosti súd poukazuje hlavne na skutočnosť, že pri rozhodovaní o treste súd zohľadnil spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a bral do úvahy aj osobu obžalovaného, jeho osobné pomery a možnosť jeho nápravy. Uložený trest napriek aplikácii nálezu Ústavného súdu SR PL.US 106/2011 zo dňa 28.11.2012 je úplne na spodnej hranici trestnej sadzby vymedzenej zákonom v rozsahu 4 roky až 10 rokov. Pôvodne uložený súhrnný trest odňatia slobody úplne na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 4 roky, berúc do úvahy závažnosť protiprávneho konania nepovažoval konajúci súd za trest uložený v zjavnom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchateľa. Keďže súd vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti prípadu pri rozhodovaní o treste použil mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu sadzby ustanovenej zákonom podľa § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona, takto vymeraný trest súd považoval za primeranú formu represie vo vzťahu k osobe odsúdeného, plniaci zároveň funkciu ochrany spoločnosti pri rešpektovaní prvkov individuálnej aj generálnej prevencie.

Po posúdení podmienok uvedených v § 394 Trestného poriadku a preskúmaní okolností tohto konkrétneho prípadu dospel súd prvého stupňa k záveru, že u odsúdeného neboli splnené podmienky na povolenie obnovy konania teda, že nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012 sp. zn. PL ÚS 106/2011 nebol takou novou skutočnosťou, ktorá by v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu už skôr známymi mohla odôvodniť iné rozhodnutie o treste, pretože pri ukladaní trestu bolo použité ustanovenie § 39 odsek 1 Trestného zákona a takto uložený trest nebol v zjavnom nepomere k závažnosti činu a pomerom páchateľa. V zmysle hore uvedených právnych úvah súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú je možné podať do troch dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Nitra. O sťažnosti rozhoduje Krajský súd v Nitre. Sťažnosť má odkladný účinok.